

Antonia Pavlic
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227

AMERICAN IN SPIRIT
SIGN IN LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montréal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 230

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, DECEMBER 1, 1971

STEV. LXXII — VOL. LXXII

Predsednik Van Thieu na bojišču v Kambodži

Predsednik Južnega Vietnama je napravil kratek obisk pri vojaki v Kambodži. Nov južnovietnamski sunek v Kambodžo.

SAIGON, J. Viet. — Južnovietnamske vojaške sile, ki čistijo področje ob meji Kambodže severozahodno od Saigona, niso nikjer naletele na močnejši sovražnikov odpor, četudi trajajo vojaške operacije že drugi teden. Rdeči so za pohod zvedeli pravočasno in so se umakili dalje v notranjost. Večjih zalog, ki bi jih bilo vredno braniti, po vsem sodeč na dosedaj doseženem ozemlju nimajo.

Na tem področju, ki se razprostira od križišča Krek na Mimot in Snoul proti severu, se je večeraj za kratko dobo oglasil predsednik republike Van Thieu. Priletel je v helikopterju in si ogledal zasedeno ozemlje, pa tudi pristal in pozdravil eno od padalskih enot Južnega Vietnama, ki čistijo področje gumijastih plantaž, kamor se rdeči vedno znova vračajo.

Koncem tedna so južnovietnamske sile udarile proti rdečim oporiščem tudi na Osrednjem višavju kakih 175 milj severno od Saigona. Pohod podpirajo ameriške letalske sile in topništvo. Ta ofenziva je naperjena v glavnem na prostor ob trojni meji Laos, Kambodže in Južnega Vietnama. Predno so južnovietnamske enote udarile proti rdečim, so njihova oporišča bombardirala B-52 letala. Ta so severno in zahodno od mest Pleiku in Kontum. Pri vojaških nastopih na tem področju so bili doslej od sobote sestreljeni trije ameriški helikoterji, pri čemer je bilo 6 ameriških letalcev ranjenih.

Zavezniško letalstvo naj bi v soboto v napadih na področje severno in zahodno od Pleiku in Kontum pokončalo 41 gverilcev, v bojih severno od Kontuma v nedeljo pa naj bi južno vietnamski rangerji pokončili 45 gverilcev, pa imeli sami 2 mrtva in 27 ranjenih.

Na Kitajskem še ni miru v notranjosti

HONG KONG. — Opazovalci kitajske politike so opazili, da je kitajsko časopisje začelo zopet poudarjati, da je Mao edini in vrhovni poveljnik vse kitajske narodne obrambe. To bi pomenilo, da v notranjosti dežele ni neke nevarnosti.

Vojaka je redubla sedaj nove vodilne generale, kajti vsi tisti, ki so držali za maršalom Lin Piaom, so nekam izginili. Nihče ne ve, kje so. Lahko je tudi mogoče, da je med novim vodstvom prišlo do trenj, morda s tovariši v civilu, morda pa med različnimi generalskimi skupinami. Zato je zavladalo na Kitajskem zatijše, kar pomeni, da se zopet nekaj pripravlja, ako se za kulisami že ni zgodilo.

Vremenski
prerok
pravi:

Večinoma oblačno z možnostjo naletavanja snega. Najvišja temperatura okoli 30.

Novi grobovi

Jennie Yert
V Eldercare Nursing Home, Bass Lake Community, Chardon, je umrla 79 let stara Jennie Yert, ki je preje živela na 18215 Hiller Avenue, rojena Smerke v Leadvillu, Colo., od koder je prišla v Cleveland l. 1916, vdova po l. 1956 umrlem možu Jamesu, mati Jamesa A. in Michaela, 3-krat stara mati, 5-krat prastara mati. Pokojna je bila članica ADZ št. 4 in SNPJ št. 129. Pogreb bo iz Železovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. jutri, v četrtek, ob 8.45, v cerkev Marije Pomočnice ob 9.30, nato pa na Kalvarijo.

Kdo je v kitajskem Politbiroju?

HONG KONG. — Svet je sedaj prepričan, da je podnačelnik kitajske KP izginil iz politike in da se Maova okolica že bori za mesta, ki jih je Lin Piao imel kot komunistični voditelj št. 2. Na to mesto je sedaj prišel ministrski predsednik Ču Enlaj. Vprašanje je, ali bodo vojaški krogi s to spremembo zadovoljni. Boj za ostala mesta v Politbiroju — jih je skupaj 21 — se nadaljuje. Vsak kandidat se vztrajno bori, da mu mesto v Politbiroju ne odide. Za uspeh tega boja in njegov konec bo treba še počakati, sedanja poročila o tem nemara še niso končana.

Produkcija jekla v Skupnem trgu in na Japonskem padla

BRUXELLES, Belg. — Produkcija jekla v državah Skupnega trga v Evropi in na Japonskem je v prvih 9 mesecih letošnjega leta padla v odnosu na lansko leto za 6%, v Zahodni Nemčiji celo za 15%. Dobički nemških jeklarov so padli skoraj na nič, produkcija je omejena in trenutno ni izgledov na kako izboljšanje.

Na Japonskem se je 6 glavnih jeklarskih družb, ki producirajo 80% vsega jekla v državi, povežalo v kartel in se dogovorilo o produkciji v skladu s potrebami in možnostmi trga. Tudi dobički japonskih jeklarov so se zmanjšali.

Priporočajte A.D. tem,
ki jo še nimajo!

Kralj Husein je bil ludi cilj morilcev

Prijeti morilci predsednika vlade Jordanije v Kairu so priznali, da je bil njihov naslednji cilj sam kralj Husein.

KAIRO, Egipt. — Morilci predsednika jordanijske vlade Wasfi Tela, ki so prišli v Egipt s sirijskimi potnimi listi, so po umoru policijskim oblastem priznali umor in se z njim celo ponasali. Mirno so povedali, da so imeli namen umoriti samega kralja Huseina z njegovo družino vred. Prav tako je bil na listi glavni vojaški poveljnik.

Poluradni list Al Ahram je to razkril v svojem večeršnjem poročilu o zasliševanju morilcev, ki so bili prijati takoj v nedeljo po umoru Tela. Eden od četverice, Izat Ahmed Rabah, je dejal, da je imela njegova organizacija "Palestinski črni septem-ber" načrt umoriti kralja Huseina z vsi družino, predsednika vlade Wasfi Tela in maršala Habes Majali-ja. Rabah naj bi bil sam izdelal načrt za umor Tela.

Egiptski predsednik Sadat je ob umoru izrazil kralju Huseinu sožalje in izjavil, da bodo morilci sojeni in kaznovani. Namesto umorjenega predsednika vlade je poslal kralju Huseinu v Kairo novega predsednika vlade Ahmeda Al-Lawzija, dosedanjega podpredsednika vlade. Za svojo gibanje v vprašanih varnostni je Husein imenoval Mohameda Rasul Al-Kilanija, vodnika policije, ki je znan po svojem nasprotovanju palestinskim gverilcem.

Sovjetska pomorska sila v Sredozemlju še raste

NAPOLI, It. — Sovjetska zveza si še vedno izgrajuje svoje vojno brodogradnje v Sredozemskem morju. Leta 1965 je imela povprečno v tem morju okoli 11 vojnih ladij, letos je to število doseglo 50.

Združene države so imele leta 1969 v svoji Sesti floti v Sredozemskem morju še 52 ladij, lani 46 in letos le še 41. Časi, ko so ZDA smatrale lahko Sredozemsko morje za "svoje", so očitno prešli.

Pakistan poroča, da je padlo 1430 Indijcev

KALKUTA, Ind. — Vojaški zastopnik v Daki v Vzhodnem Pakistanu je dejal včeraj, da je doslej v bojih zadnjih 9 dni padlo na področju Vzhodnega Pakistana 1430 Indijcev. Boji so narastli in se vrše v glavnem na štirih različnih področjih, najobsežnejši so v pokrajini Jessore.

Indijski obrambni minister Jagjivan Ram je na vprašanje v parlamentu odgovoril, da je padlo od zadnjega marca, odkar se je začela v Vzhodnem Pakistanu državljanska vojna, 210 indijskih vojakov in mejnih stražarjev. Iz preje objavljenih poročil je razvidno, da naj bi od začetka sedanjega bojevanja imeli Indijci v bojih 126 mrtvih. To je seveda komaj pičel del tega, kar navaja Pakistan.

Bojevanje se med tem ni prav nič umeslo, četudi pozivata h končanju sovražnosti tako Washington kot Peiping. Oba stranki sta v Pakistanu, naj umakneta svoje oborožene sile od meje Vzhodnega Pakistana. Moskva tudi poziva k miru, pa meče vso krivdo za bojevanje na Pakistan.

Jugovzhodna Azija plove v nevarnost

KUALA LUMPUR, Malez. — Kako hitro se spreminjajo časi v jugovzhodni Aziji, priča sestanek zun. ministrov Tajske, Malezije, Filipinov, Indonezije in Singapura v malezijskem glavnem mestu. Diplomate se so v treh dnevih razgovorov sporazumeli, da osnujejo med seboj politično zvezo, ki naj varuje skupnino močmi nevtralnost njihovega ozemlja.

Vseh pet držav podpisnic deklaracije je naslovilo obenem tudi poziv na Kitajsko, Združene države in Sovjetsko zvezo, naj jim solidarno jamčijo za nevtralnost. Med petimi podpisnicami je šla najdalje Tajska. Do zadnje revolucije se je še smatrala za ameriško zaveznico, sedaj je pa že prešla v tabor nevtralnih azijskih držav.

Gornja ideja je sama po sebi pametna, vprašanje je le, ali bo Kitajska zadovoljna s tako nevtralno politiko ob njeni južni meji.

Davčni zakon prirejen delno Nixonovi zahtevi

Pod vplivom predsednikovega svarila, da bo vetiral davčni zakon, ki sta ga izdelali obe zbornici in ki dobiva sedaj končno obliko na konferenci zastopnikov obeh, so bile iz njega izpuščene določila o znižanjih, ki bi stala zvezno blagajno tekom dveh let 12 milijonov. Za enkrat še ni rešeno vprašanje dopolnila o zveznem financiranju predsedniških volitev, ki ga Nixon odločno zavrača.

WASHINGTON, D.C. — Konferenca Doma in Senata je večeraj izločila večino dopolnil davčnemu zakonu, ki jih zvezna vlada ne mara. Senat je z različnimi davčnimi olajšavami in ugodnostmi zmanjšal dohodke zvezne blagajne za okoli 12 milijonov.

Konferenca je dopolnila o teh popustih črtila iz zakonskega predloga, ki se je tako skoraj izenačil s predlogom zvezne vlade, le da je nekaj ugodnejši za privatnike kot za podjetja. Ostalo je vprašanje financiranja predsedniških volitev iz zvezne blagajne. Demokratska večina to zagovarja, predsednik Nixon in republikanci pa temu odločno nasprotujejo. Nixon je povedal naravnost, da bo zakonskemu predlogu s takim določilom odklonil podpis.

Dopolnilo o financiranju predsedniških volitev iz zvezne blagajne je bilo dogovorjeno v vodstvu demokratske stranke preteklo leto, ko je razpravljala o svojem finančnem stanju. Stranka je še zdaj dolžna preko 9 milijonov dolarjev na račun predsedniških volitev leta 1968, četudi je tedaj porabila skoraj polovico manj kot republikanska. Zaveda se dobro, da bo za prihodnje predsedniške volitve leta 1972 v pravih tiskih stiskah, kot je bila leta 1968.

Republikanci so imeli od nekdaj več podpore med poslovnim svetom in so zato lažje zbrali za volitve in volivne kampanje potreben denar. Stranka je že davno plačala dolgeve od zadnjih volitev ter je že nabrala nekaj milijonov za predsedniške volitve prihodnje leto. Republikanci sredstev za volivni boj iz zvezne blagajne ne potrebujejo. Naravno je torej, da ne marajo, da bi tam dobili sredstva demokratski. Če bo demokratom manj-

Italijansko vodilno uradništvo štrajka

RIM, It. — Končno je Italija doživela štrajk, ki nanj ni računala. Zbudili so se iz svoje obupanosti vsi vodilni uradniki v italijanskih javnih upravah, državnih, pokrajinskih in občinskih, in začeli štrajk. Ne zahtevajo večjih plač, ampak več reda in učinkovitosti v javnih službah.

Vse italijanske javne službe so preobložene z uradništvom, ki praviloma niti ne ve, kakšne pristojnosti ima. Javnost se naravno nad tem razburja že desetletja in dolži višje uradništvo da nič ne dela. Ta uradniška plast odločno odbija vsako odgovornost in dolži vodnike politične uprave, da ne izvedejo nobene reforme v javni upravi, ki bi kaj pomenila.

Sedanji štrajk je samo začasen, vendar pa uradniki izjavljajo, da ne bodo mirovali, dokler ne prisilijo politikov, da se resno pečajo z reformami v javnih službah. Javnost je seveda na strani štrajkujočih uradnikov, dvomi pa, da bi uradniki mogli zlomiti tisto birokracijo, ki je zasidrana v italijanski politiki sami.

Iz Clevelanda in okolice

Smrt v domovini—
Louis Prijatelj, 6507 St. Clair Avenue, je prejel iz Slovenije žalostno sporočilo, da mu je 26. novembra v Velikih Poljanah pri Ortneku umrl bratranec Steve Pirnat, ki je bival 50 let v Clevelandu in vodil svojo potniško pisarno na 6516 St. Clair Avenue. Pred leti se je pokojnik podal v rodno Slovenijo v zaslužni pokoj. Pogreb je bil 28. novembra na občinsko pokopališče Sv. Tomaža na Velikih Poljanah. Poleg omenjenega zapuščila pokojnik še nečakinjo Mary Lipanje v Washingtonu, D.C. Naj bo blagomu pokojniku, dolgoletnemu naročniku in poslovnemu prijatelju lahka rodna zemlja!

Letna seja—
Društvo Clevelandski delavci št. 9 ADZ ima v nedeljo, 5. decembra, ob pol dveh popoldne svoje letno sejo v SND na St. Clair Avenue. Na dnevnem redu je volitev odbora za leto 1972. Po seji bo postrežno vsem z okrepčili.

Miklavževanje pri Sv. Vidu—
Miklavžev prihod v Slovenski šoli pri Sv. Vidu je napovedan za nedeljo, 5. novembra, ob 3. popoldne. Svetnik bo sprejmal starše že v soboto in nedeljo popoldne! Vabljeni vsi Miklavževi znanici!

Graduacija—
Miss Joanne Kamalic, hčerka Mrs. Rose Kamalic, 1246 Addison Rd., bo 12. decembra diplomirala na Case-Western Reserve University iz angleščine, ki jo od preteklega septembra že poučuje uspešno na višji šoli na Cleveland Heights. K uspehu mladi rojakinji iskrene čestitke! Njen brat John Kamalic študira na Case-Western Reserve University medicino. Želimo mu, da bi dosegel v rednem času postavljene cilje!

Sestanek Slovenske pristave—
Predsednik Slovenske pristave sklicuje sestanek vseh sedanjih in bivših odbornikov ter vseh članov Slovenske pristave danes zvečer ob osmih v sobi št. 2 Slov. narod. doma na St. Clairju. Zadeva je zelo važna in je udeležba vseh nujno potrebna.

Novi odbor—
Slovenska telovadna zveza v Clevelandu ima sledeči novi odbor: duhovni vodja Rev. Toni Sršen, starosta Janez Varšek, tajnica in blagajničarka Zalka Zupan, 6211 Glass Ave., Cleveland, Ohio 44103, načelnik Milan Rihtar; voditeljski zbor: Milan Rihtar, Janez Varšek, Franci Tominc, Marija Rihtar, Meta Rihtar. Telovadne ure vsak torek od 8. - 10. zvečer in vsak četrtek od 6. - 10. zvečer v telovadnici pri Sv. Vidu.

Perk odpustil direktorja
"Model Cities"—
Zupan R. Perk je včeraj odpustil DeForesta Browna Jr. kot direktorja programa "Model Cities", ki ga je nastavljal v juliju župan C. Stokes. Prav tako je župan Perk odpustil celotno upravo tega programa, ki ga izvajajo posamezna mesta s sredstvi zvezne vlade.

V Vzhodni Nemčiji cene zamrznila za 5 let
BERLIN, Nem. — Vlada Nemške demokratične republike je objavila zamrznitev vseh cen na drobno za dobo 5 let. Predsednik vlade Willi Stoph je ukazal, da bodo prav tako nemara zamrznjene tudi plače.

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 230 Weds., Dec. 1, 1971

Kitajska zunanja politika ostane nespremenjena

Kitajska je prišla proti pričakovanju hitro v Združene narode. Vsi, ki so ji pomagali do tako hitrega uspeha, pričakujejo v svojem optimizmu, da bodo ZN imeli od tega dogodka tudi veliko korist. Kaj je torej s to koristjo za tiste, ki niso taki optimisti. Takih je veliko, celo med tistimi, ki so glasovali za hiter sprejem Kitajske v ZN.

Kdor namreč zasleduje postopke komunizma v praksi, ugotovi nekaj dejstev, ki se stalno ponavljajo. Mednje spada moč tradicije, ki je v komunističnem svetu veliko močnejša kot v svobodnem. Moskva se še drži cele vrste navad, ki so se nanjo pripile v oktobrski revoluciji l. 1917. Res je, da so tradicije spreminjale obliko, toda v bistvu so ostale nespremenjene.

To velja tudi za kitajske komuniste. Peiping je na primer dosledno proti kolektivni varnosti v Evropi in Aziji, je proti sporazumu med Sovjetsko zvezo in Poljsko na eni strani in Zahodno Nemčijo na drugi. Je proti razorožitvi in omejitvi atomskega oboroževanja. Mao je dalje izjavil še lani, da so ideološke razlike med Sovjetsko zvezo in Kitajsko "nepremostljive". Peiping je prepričan, da njemu pripada vodstvo komunističnega sveta.

Peiping ne odklanja le vsak sporazum z Moskvo, skuša stalno netiti prepire med socialističnimi državami. Ko bodo socialistične države tako razbite in razkropljene, jih bo skušal pritegniti pod svoj vpliv.

Pri tako zaostrenih odnosih med obema rdečima vele-silama sta obe v Varnostnem svetu ZN! Težko si je predstavljati slučaje, kjer bi Moskva in Peiping mogla dalj časa sodelovati. Vsaj tako dolgo ne, dokler ne izumreta sedanji generaciji v Peipingu in Moskvi. Sovraštvo med Moskvo in Peipingom je zato novo hudo breme za Varnostni svet, ki že tako ali tako ne more vršiti svojih dolžnosti, kot bi jih moral.

V drugih organih ZN, generalni skupščini, komisijah, odborih itd. se že razvija boj za simpatije. Vse, kar sili na levo, je predmet preprirov med Moskvo in Peipingom. Boj med Moskvo in Peipingom za nevtralne člane ZN bo zdobil vse druge nevtralne skupine na primer v generalni skupščini ZN. Glasovanja v ZN bodo postala še bolj zmedena, kot so že sedaj pri marsikaterem predmetu.

Kitajska bo hotela postati tudi voditeljica "tretjega sveta" v ZN. V ta svet spadajo po kitajskem mnenju vse male, gospodarsko zaostale države, ki niso na živo in mrtvo povezane v Ameriko ali Sovjetsko zvezo. Peiping seveda ne bo mogel pritegniti vseh teh držav na svojo stran, ne bo pa čudno, ako pritegne začasno vsaj večino v Aziji, Afriki in morda v Latinski Ameriki. Na trajno premoč v tretjem svetu pa Kitajska ne more računati, ker je gospodarsko in vojaško še prešibka.

Sporne stične točke z našo deželo ima Kitajska na treh področjih. Najprvo na ideološkem področju. Dočim naša dežela ne vidi v Kitajski glavni stebel komunizma, vidi Kitajska v Ameriki glavni stebel svobode. Ve tudi, da se stebel ne da podreti tudi takrat, kadar dela velike napake. Zato ga je dalje treba minirati postopoma tekot desetletij, pri tem je treba podreti najprvo "zunanje utrdbe" ameriške trdnjave, kolikor se jih nahaja v Evropi in v Latinski Ameriki.

Ameriške postojanke v zahodnem Pacifiku so končno poglavje zase. Kitajska smatra namreč področje zahodnega Tihega oceana za področje svojega vpliva, kamor ne sme seči nobena druga vlesila. To je zanj tako važno, da je to izrecno poudaril njen zastopnik pri svojem prvem nastopu na generalni skupščini ZN. Amerika naj si torej ne domišlja, da bo lahko hitro dosegla sporazume s Kitajsko. To stališče se premočno opira na optimizem. Dokler bo Amerika imela svoj vpliv ne samo na obrežju zahodnega Tihega oceana, ampak tudi na Tihem oceanu samem, na trajen sporazum med Ameriko in Kitajsko ni mogoče računati.

Boj za sedanjo Indokitajsko je le droben del tega problema. Kdor misli, da bo s koncem vojskovanja v Vietnamu, odnosno v Indokitajsko, za nas rešeno vprašanje Tihega oceana, se moti. Po Vietnamu se bo začel boj med našo deželo in Kitajsko za vpliv na Japonskem, Filipinih, Indoneziji, Novi Zelandiji, pa tudi za Tajsko, Burmo in Malezijo. Kot bo Sibirija trajno odprto vprašanje med Kitajsko in Sovjetsko zvezo, tako bo usoda sveta na zahodnem Pacifiku stalno odprto vprašanje med Ameriko in Kitajsko. Tako bodo po sili razmer nastali okoli Kitajske problemi, ki jih ZN ne bodo nikoli mogli rešiti. To bo Ameriko in Sovjetsko zvezo prisililo, da bosta imeli trajno skupne interese, naj se drugje po svetu gledala lepo ali grdo.

Kitajska ima končno tudi več interesa na Latinski Ameriki kot na Afriki. Latinska Amerika leži ob Tihem oceanu in je zato zanimiva za kitajsko politiko, Afrika je pa precej odmaknjena. Trenutno zanima Kitajsko, ker Pei-

ping skuša tam nagajati tako Ameriki kot Sovejski zvezi ter evropskim državam, življenjskega interesa pa Kitajsko tam nima.

Kitajska je torej trenutno zainteresirana na bodočnosti Sibirije in zahodne obale Tihega oceana. Tam tičijo njeni življenjski interesi, ne bo jih pa mogla učinkovito braniti, okler se gospodarsko in vojaško ne dvigne na raven Amerike in Sovjetske zveze.

Mnenja in vesti

iz Železnega okrožja

Piše Andrejček

Duluth, Minn. — Zima je nas zajela že prve dni v novembru. Severne kraje naše države tudi že pogrnili z belim plaščem. Tudi na naš Duluth ga je nekaj našla. Obetajo ga pa še več. Po severnih krajih ponekod je toploter že kazal blizu ničle. Tako nam bolj in bolj kaže svoje zobe zima. Kaj hočemo, potrpeti bomo morali z njo tja do sv. Jurija in najbrž še dalje.

V prejšnjih časih vse do skoro zadnje vojne je v zimskem času nastala vsako leto nižja zaposlenost. Vsled hudih zim ni bilo moč vršiti zunaj raznih stavbin, del kakor v času drugih sezon skozi leto. Zamrznjenje jezer ob pristaniščih je trajalo več mesecev in prevoz po jezerih je moral čakati na pomlad in odtajenje. V teh ozirih se je zadnja leta precej storilo. Dela se še naprej na tem in naš kongresnik John Blatnik je pri tem veliko pomagal, da se to izboljšuje. Zvezni urad, ki o tem odločuje, je po pregledu in preskavih teh problemov, ki jo je vodil armadni zvezni inženirski kor, odobril, da bo dano za izvršitev teh načrtov \$765,000 v severnih krajih Minnesote, za izboljšanje prevoza iz pristanišč ter za razne naprave, da ne bi ob naraščanju vod v jezerih poplavljal polja, kar je doslej vsako leto povzročalo veliko škodo. Seveda dela, ki jih predvidevajo načrti za vse to, bodo stala še veliko več, kar bo morala nekaj nositi država sama, nekaj podjetja, ki tu obratujejo, itd. Vsako izboljšanje v teh ozirih se pa pozna, je skozi zimski čas zdaj malo več dela, kakor je bilo v prejšnjih starih časih, ko je prevoz pozimi moral počivati.

— Doli v St. Paulu, v državni zakonodaji so več tednov sestavljali davčni proračun. Zbornica je odobrila predlog za povišanje davkov, ki bo prineslo državi okrog 580 milijonov. Davki so zelo povišani na razne predmete. Državni dohodinski davek je zvišan okrog 25%; davek na likerje je zvišan za 90c na galon. (Joj, joj, vidim sodraškega Antona, ki bo s kislim obrazom sprejel to vest in bo rekel: "Prepetu! Železna voda bo spet dražja!" — tako pravi on žganju.) 90c je le povišek. Zdjaj bo znašal davek za likerje na galon \$4.53, kar je navšiji v vsej deželi. Na pivu so zvišali davek za četrta centa na 12-urno stekleničico. Na vse ostalo, kar je podvrženo prodajnemu davku, je bilo do sedaj 3% davka. Zdjaj bo 4%. In tako naprej in naprej. Vedno več in več. Vse gre po tistem nekdanjem reku Ribničarjev: Cesarju manjka grošev, pa navija fronke.

Da, da, lahko se je šaliti, a ko je pa treba šteti "zelene metulje" za davke, takrat pa ljudje pošiljajo tiste, ki jih navijajo k — saj veste kam in komu, kaj naj omenjam.

Moj sosed, ki je škotskega rodu in je res moč, ki vpoštevata gospodarska pravila in red in se tega tudi drži, mi je pred nedolгим pripomnil, ko sva govorila o sedanjih gospodarskih težavah, ki še predsedniku Nixonu delajo sive lase, da naj si zapomnim: "Da ne bo dolgo, ko bota te zmedene inflacijske okoliščine in razmere nas vse s šibo prisilile zategavati naše pasove."

Kakor sedanje razmere in vsa gospodarska in druga obnašanja

kažejo, se mi zdi, da ima mož prav in da prav sodi. Da, potem, ko bodo začeli pasovi postajati predolgi, v žepih pa vedno več teme, potem se bomo šele zavedli, kje smo.

— Gospodarske razmere v naših ZD te zadnje čase niso preveč svetle. Veleindustrijske korporacije se pritožujejo, da izgube pri obratih naraščajo. U.S. Steel družba je objavila te dni, da ima v devetih mesecih tega leta okrog 10 in pol milijona dolarjev izgube pri obratovanju. Ta je klarska družba je ena največjih v deželi. Republic Steel Corp. družba, ki je tretja največja je klarska družba v deželi, pa obljublja, da ima okrog 15 milijonov in pol izgube pri obratovanju. Tudi druge je klarske družbe objavljajo v svojih poročilih izgube, ki pa so nižje. Je klarske družbe so v skrbah, kako za naprej. Konkurenca na trgih je klarska je dan za dnem večja. Evropa postavlja več in več na trg, tako tudi druge dežele z nižjimi cenami. To čutijo naše je klarske in druge družbe. Pri nas pa vsako jutro nove zahteve s stavkami za višje plače, za to in ono. Dan za dnem višji davki in še mnogo drugega, pa naj pričakujemo neka vsestranska vesela gospodarska 'nebesa'. Čudni smo mi — čuden je svet, vsak po svoje vozimo in mislimo, da imamo prav. Morda le v mislih zase, za druge se pa ne zanimamo in drugi se ne zanimajo za nas, kako gre. Vsak obrača vodo na svoje milne, drugi pa naj prosijo Elija ali kogar že hočejo, da jim naj pripelje vodo na njihova mlinska kolesa in jih poganja naprej. Ker se svet in mi tako obnašamo, zato se svet in mi z njim vrtimo, kakor se ...

Oprostite odkriti besedi — a tako je.

* NOVI GROBOVI. — Pred kratkim je preminul v Hibbingu 77 let stari John Pavelich. Umrl je v Hibbing General bolnišnici.

— V Virginiji je preminula v Virginiji bolnišnici 64 let stara Madeline Kobe. Zapušča sestro Mrs. Frank Yingling.

— Na Gilbertu pa je pred kratkim umrl 77 let stari Joseph Lasich. Umrl je doma v svojem domu.

— V Calumetu je umrl v Itasca Nursing Home, kjer je bil zadnje čase, 81 let stari Joseph Latkovich.

— Tu v Duluthu je umrl 62 let stari Joseph J. Spehar. Rojen je bil v Calumetu, Mich., a se je že v mladih letih preselil sem in življal potem tu. Zapušča žalujočo ženo Klementino, tri sinove in eno hčer. Bil je član Kolumbovih viteзов.

Sorodnikom umrlih sožalje, pokojni pa naj počivajo v miru!

— Čitatelj Ameriške Domovine iskren slovenski zdrav, s pozdravom pa iskreno prošnjo: Kadarkoli ste v kaki družbi in s prijatelji, priporočajte Ameriško Domovino in agitarajte za njo, da bo več naročnikov!

Andrejček

Zemljepisna širina

Zemljepisno širino merimo od ekvatorja proti tečajema v stopinjah. Ena stopinja meri pri ekvatorju 68.7 milj, pri tečajih pa 69.4 milje. Vzrok temu je malenkostna sploščenost Zemlje na tečajih.

Miklavž prihaja ...

CLEVELAND, O. — Za otroke prepočasni, za mnoge starejše pa iz leta v leto prehitro. Vendar se ga vedno vsi veselimo.

"Kaj nam bo prinesel," ugibajo otroci, in "kje so tisti časi, ko nam je prinesel rožičke in fig in smo bili z njimi zadovoljni," obujamo spomine bivši otroci. V srcih smo še vedno pripravljeni združiti se z otroki v njihovem pričakovanju Miklavža in z njimi iščemo iskrenega zaupanja v tega čudovitega svetnika, ki zna tako edinstveno prinesiti otrokom daril, starejšim pa trenutke veselja, spominov, razvedrila in milih občutkov pri opazovanju prirsne otroške vere.

Za vsakega nekaj ima sv. Miklavž. Njegov koš se nikoli ne izprazni. Ze dolgo let, kar smo zapustili one domove, kjer je bil sv. Miklavž "doma", mnogi jih nikoli niti videli nismo. Pa vendar sv. Miklavž prihaja leto za letom za nami, nas razveseljuje in bodri, ker smo se mu Slovenci prikupili kot preprosti in darežljivi ljudje. Fige in rožičke smo vedno radi delili z vsemi, zato nam jih svetnik vrača v veselju, veri in lepi slovenski navadi, ki nam jo tudi v tujem svetu ohranja.

Hvala Bogu, na Miklavževe prireditve po Slovenskih šolah ni treba pisati posebnih vabil. Naši rojaki že dolga leta kar sami od sebe prihajajo na Miklavževe prireditve, ker v srcih čutijo po njem potrebo. Naj danes tukaj objavimo njegov prihod za nedeljo, 5. decembra, ob 3h popoldne v Slovenski šoli pri Sv. Vidu.

Se mikdar ni prišel Miklavž sam. Vsako leto spremeni svoje spremstvo. Od časa do časa pripelje kakega drugega svetnika s seboj, da ljudje lahko v naprej spoznamo, kakšni ljudje, poleg svetnika, žive v nebesih. Tudi med parkeljini izbira. Niso vedno isti primerni za na zemljo, kjer ljudje svoje hudočije zamejujejo, tako mora tudi on paziti, da izbere specialiste, ki so sodobnim hudobijam kos.

Bog sam ve, koga nam bo letos pripeljal s seboj? V nedeljo ob treh popoldne utegne biti tudi marsikoga strah v Slovenski šoli pri Sv. Vidu.

"Solar"

Fatimska Marija potuje po jolietški škofiji

JOLIET, Ill. — Oktobra sem obiskala tu nekoga, ki tudi preživlja svoje trpljenje v starostnem domu.

Včasih posije tople žarek tudi v naše življenje.

Ta gospodična je ravno odkrivala zavese pri oknu ter me povabila, naj gledam proti cerkvi sv. Antona.

Po stopnicah so možki prinašali kip fatimske Marije, ki je prišla iz katedrale v Jolietu na obisk v cerkev sv. Antona.

Ljudje so se zgrižali po stopnicah v cerkev. Poslovala sem se od znanke in hitela proti cerkvi.

Ljudje so jo napolnili do zadnjega kotička, pa vendar so bili zelo obzirni in me pustili skozi gnečo, da sem se ustavila pri zadnji klopi, kjer je prodajala neka gospa škapulirke in druge spominkiče, meni pa je potisnila v roke lep rožni venec modre barve ter rekla, da je že blagosloven. Zraven je dala tudi spominek in navodilo, kako se moli rožni venec modre armade.

Neki gospod Williams je govoril spredaj in razlagal fatimske dogodke. Povedal je, kaj je govorila Marija v Fatimi, kako je zlasti priporočala molitev sv. rožnega venca.

Nato je bila sv. maša, ki jo je daroval župnik rt. rev. msgr. M. Closs. Tudi on je govoril o Mariji in priporočal molitev sv.

rožnega venca. Rekel je, da smo srečni, da smemo imeti kip fatimske Marije vso moč in se ji priporočati. Neki duhovnik je molil rožni venec, ljudje pa so prepevali Marijine pesmi. Poslovila sem se od Nje, ki je bila vsa v temnordečih rožah. Na glavo so ji posadili lepo krono.

Dva gospoda sta bila tako prijazna, da sta mi pomagala priti iz gneče po stopnicah.

Drugo jutro se je Marija poslovila od te prijazne cerkvice in prišla v zavetišče sv. Patrika. Ko so nesli kip iz cerkve, je močno deževalo, a ko so jo nesli proti Domu, je naenkrat prenehal dež in kip fatimske Marije je prišel k Sv. Patriku. Sestra zakristanka je pripravila lep sprejem z rožami in belimi krizantemami. Ves dan smo bili tako srečni, da je poslušala naše prošnje, ki smo jih prinašali in ji tožili vse bridkosti in težave, ki jih prestajamo v tujini.

Kip je izredno mil, menda je narejen po vzorcu fatimskega kipa.

Spomnila sem se na gospo in gospoda Kuntara iz Eveletha, ki sta mi podarila lepo svetinjo fatimske Marije. Povedala sta mi, da jim je bilo romanje v Fatimo tako všeč, da sta že v drugo leto šla tja. Zlasti jima je bilo zelo všeč, da je tam vse tako zelo preprosto, da človek lahko moli zaupljivo in čuti uslišanje.

Okrog pete ure popoldne je bilo slovo od fatimske Marije. Prenesli so kip po stopnicah in tam je že čakal avto, ki jo je prepeljal v našo slovensko cerkev sv. Jožefa. Preden so jo odpeljali, je stopil gospod Williams k meni ter me vprašal, ali sem Avstrijka. "Rojena sem v Sloveniji, ki je takrat spadala pod Avstrijo, leta 1918 pa pod Jugoslavijo." Povedala sem mu, da Slovenci zelo častimo Marijo. Rekel mi je, da je Dunajčan in da je prišel v Ameriko l. 1929 in zdaj vozi kip fatimske Marije po vseh deželah.

Jaz pa sem bila zadnjikrat na Dunaju, ko sem vprašala na medicinski fakulteti, če bi sprejeli nečaka, ki je že končal dva letnika na ljubljanski univerzi, ki pa ni bila takrat še popolna. Jugoslovani so dobili dovoljenje za študij na Dunaju samo za eno leto, končali pa so v Grazu. Vprašala sem g. Williamsa, zakaj me vprašuje — pa je rekel: "Vaš akcent je avstrijski." Tudi njemu se pozna, da je Dunajčan, ker je tako prijazen.

Kip fatimske Marije so prepeljali v cerkev sv. Jožefa, kjer je bilo 40-urno češčenje. Tam so ji pripravili lep prestol — rdeče vrtnice in rumene krizanteme so krasile Marijin kip.

Pri Sv. Jožefu so ljudje ves dan molili rožni venec in popoldne smo Slovenci imeli urno češčenje v slovenskem jeziku ter prepevali slovenske Marijine pesmi.

Od cerkve sv. Jožefa se je fatimska Marija poslovila in odšla v hrvaško Marijino cerkev. Za nas, ki nismo mogli iti v Washington k blagoslovitvi slovenske kapele, je bilo to romanje fatimske Marije zelo lepo in hvaležno smo vsem, ki so ga omogočili.

Zahvala

CLEVELAND, O. — Podpisana si štejeva in dolžnost, da izreče srčno zahvalo vsem, ki so nama ob priliki 60. obletnice najine poroke napravili toliko veselja. Najprvo se zahvaliva najinim sinovom in družinam za nad vse lepo obhajanje tega dneva; posebej pa še našima dvema vnukinjama, ki sta prileteli z letalom iz daljne države Massachusetts.

Kakšni občutki so prišli nama v srce, ko je v petek, 29. oktobra, stopil pred oltar g. Julius Slapšak, kaplan pri fari sv. Vida, in daroval sv. mašo v naš namen, v zahvalo Bogu za vse blagoslove skozi dolgih 60 let in

kot prošnjo Njemu za milost še v bodočnosti. Solze so pritekale v oči, ko so orgle zadonele in je Martin Košnik, organist, zbuja spomine "na dom" s prelepo slovensko pesnjajo.

Videla sva okoli sebe v klopih sosedo in prijateljce, ki so prišli že v zgodnje jutro z nama praznovati najino obletnico.

Pri sv. obhajilu sva se spomnila na vso našo ljubo družino, sorodnike in vse dobrotnike, ki so naju presenetili z raznimi šopki, darili, voščili itd. Nikoli ne moreva poplačati ta velik izraz ljubezni! V teh dneh, ko premišljujemo lepe spomine teh bisernih dni, nama vedno prihaja ena misel: samo Bog, ki je Plačnik vse dobrote in ljubezni, more poplačati ta naš "dolgo". To je dnevna najina molitev — naj Bog povrne vsem v obilni meri!

Hvala tudi Ameriški Domovini za čestitke, za objave in za priobčitev te zahvale. Ponosna sva, da sva naročnika že dolgo, dolgo let.

Srčne pozdrave vsem!

John in Jennie Lube

IZ NAŠIH VRST

Cleveland, O. — Spoštovano upravnništvo! Tukaj Vam pošiljamo ček v znesku \$32 za dveletno naročnino.

Zeliva Vam veliko napredka in mnogo naročnikov ter Vas lepo pozdravljam!

Mr. in Mrs. Frank Blatnik

Sheboygan, Wis. — Spoštovana uprava! Tukaj Vam pošiljam ček za dve naročnini, za Toneta Bogolin in za svojo. Oba sva že v visoki starosti, Tone 93, jaz pa 88 let, pa še vedno rada bereva Ameriško Domovino in ne bi mogla biti brez nje. Preostanek pa je za sklad Vašega lista.

Zelim Vam veliko sreče in božjega blagoslova ter Vas prav lepo pozdravljam!

Mary Shircel

Pueblo, Colo. — Draga Ameriška Domovina! Priložen je ček za enoletno naročnino. List zelo rada berem in ga težko pričakujem, toda ne vem, kje je vzrok, da ga ne prejemam več redno, veliko številka pa se celo izgubi. Prosim, če morete kaj storiti, da bi bila poštna dostava bolj redna.

Sprejmite najlepše pozdrave od Vaše zveste naročnice

Frances Bartol

Ely, Minn. — Spoštovani! Tukaj Vam pošiljam ček za enoletno naročnino. Ker se ta s 1. decembrom podraži, jo pošiljam že prej, kot mi zapade.

Ameriško Domovino rada berem, saj je v njej veliko zanimivega. Dostava pa je zadnje čase bolj neredna in upam, da se bo zboljšala.

Z najlepšimi pozdravi Vaša zvesta naročnica

Uršula Tratnik

Cleveland, O. — Spoštovani! Priloženo Vam pošiljam naročnino za leto 1972. Z Ameriško Domovino sva zelo zadovoljna, le skoraj vsak četrtek izostane. Kje je temu vzrok?

Rad, zelo rad bi prispeval v Vaš tiskovni sklad, pa kot cerkovnik z majhno plačo ne morem. Zelim Vam pa vso srečo v bodoče, blagoslovljene božične praznike in veliko zadovoljstva ter uspeha v novem letu.

Z odličnim spoštovanjem!

Frank in Antonija Krevh

Barberton, O. — Spoštovani! Pošiljam enoletno naročnino za Ameriško Domovino in se Vam lepo zahvaljujem za ves Vaš trud. Z listom smo zelo zadovoljni.

Vsem voščimo vesele božične praznike in srečno novo leto 1972. S slovenskim pozdravom!

Frank Smole

F. S. FINŽGAR:

DEKLA ANČKA

Tri dni je bilo do nedelje. Pri Mocarjevih ni nihče zinil o ponočnem spopadu. Vsi so bili prepričani, da je tajno in pozabljeno. Janez in Miha nista nič govorila med seboj. Ančka se je skrivala obema, Špela in Reza sta potuhnjeno molčali.

V nedeljo se je oglasila Ančkina mati. Vsa zasopla je prišla po nauku. Ančka je brala, Mocar je številil, ona je brezdelno sedela.

"Jezus Marija, Ančka, zakaj si nama storila jo žalost?"

Mati je zajokala, Ančki je omahnila knjiga, Mocar se je ozrl čez naočnike, gospodinja je vstala.

"Mina, kaj ti je?" je začela naglo Mocarica namesto hčere.

"Bog se usmili, mama, kaj mi je? Sram me je, tako sram, da si iz cerkve nisem upala. Vsa fara govori. Deklič, kar domov greš, precej. Oh, saj se nisem zastoj bal."

"Kaj govori fara?" je vprašal gospodar z nizkim glasom.

"I no, saj veste sami. Da se zaradi naše tepo pod njenim oknom, da govori in vasuje z voglarji in plaščarji. Ah, Ančka, ali sem te tako učila?"

Ančka je bila vsa blede. Pri tem krivičnem očitku pa ji je šnila kri v lice.

"Ni res, mati! Lažejo! Nikoli in nikomur se nisem oglasila. Naj le pride tisti in pove..."

Ančka je umolknila. Ustnice so se ji grenko zaokrožile in zbežala je v kamro.

"Le beži, sramota, ki mi staviš sive lase v glavo! O, ti moj Bog!"

Iz kamre se je slišalo ihtenje. Mocar je vstal in hodil gor in dol ves nejevoljen.

"Kdo je to raztrbil? Spet ženski jeziki, da bi jih plent! — Mina, nič nikar ne jokaj in ne udeluj! Dekle je nedolžno. Polona, razodeni ji!"

Mocar je snel naočnike, pokrtil klobuk in šel.

Mina je sedla ob Mocarico. "Poslušaj, Mina!" je začela šepetaje, da se ni slišalo v Ančkino sobo — — —

Ko se je kajzarica Mina poslovala, ni več jokala. Zvečer je možu pravila v pozno noč, kako imajo Ančko radi, in o Janezu in o bajti, katero Janez kupi, da bi se lahko oženil z Ančko.

Mocarica je pa tisti večer oprezovala na Janeza. In ko ni nihče videl, mu je pomignila v sobo.

"Takole je ta reč, Janez. Naravnost govoriva, dovolj si star. Vsa fara ve, da imaš Ančko rad."

Janez se je tako zavzel, da se je moral prenesti na klopi, preden je izustil:

"Od zlomka so ljudje!"

"Zato takole naredi in bodo vsi jeziki zavezani. Večni hlapec ne boš. Glej, naš ti prodaja hišico, nič ne bo iskal dobička. Pripravna je in zemlje za silo dovolj krog nje. Ščasoma se kupiš in pridobiš. Potem se vzameta z Ančko, ki sta kar rojena drug za drugega. Če ti je prav. Premisli! Ne silim te nič, saj veš, da te imamo radi. Ampak tako mislim, da bi bilo dobro za oba."

"Bom premislil, preudaril," je jecjal Janez, vstal, gledal v tla ter iskal kljuke. —

Davno sta že spala hlapca, kogni niso več hrzali, Janez se je še premetaval na pogradu. Tako je bil zbežan, da ga je obhajala vročina. Še nikoli ni mislil na ženitev. Začel je preudarjati.

Videl je belo hišico na gričku, krog nje vrtiček, za vrto njiivo in košenino. V hlevu dve kravi, dva prašička. Gledal je izbo — vso belo. V njej lepa, visoko postлана postelja. Tam bi ležal, nič več ne v hlevu kakor zdaj. In Ančka bo pri njem.

Janez je ždel v omotici.

Ko se je zdramil, se mu je

zdelo, da je Ančka čisto drugačna, nič otročja, vse lepša kakor doslej. Zbudilo se je v njem nekaj velikega, neznanega. Grabilo ga je in ga pretresalo; sladkost in tiha groza, strah in hrepenenje je vrelo v njem. Noč je bežala, petelini so zapeli.

Janez se je prekrizal in vstal ves truden. S težko nogo je stopil na prag, kakor bi se bil napotil v nov svet.

VII

Janezu je potekel teden kakor v skrivnostni grozi, odkar mu je Mocarica razodela: Vsa fara ve, da imaš Ančko rad.

Ko je šel skoz vas s koso na rami in ga je ogovoril sosed: "No, Janez, kako?", je zardel kakor otrok in odgovarjal tako, da je marsikdo postal in se ozrl za njim. Tudi Janez je prekastopogledal čez ramo ter se razhujdil sam pri sebi in ježno godrnjal:

"Le kaj mu mar? Skrbi zase in za svojo žensko in za otroke, ki so umazani in razcapani! Čemu se vtičeš v moje reči?"

Jezno je koračil dalje, preskočil prelaz in izbral kaj malo shojeno pot za vasjo.

Ko je kosil deteljo, je prišla mimo potovka.

"Janez, ali že veš?"

"Nič ne vem!" Še ozrl se ni in mahal je dalje ter jemal za pedenj širšo red nego prej.

"Repinec se ženi, stari Repinec, ki ima sedem otrok in hčere že do vrha. Vsi Rezi norce kažejo. Danes so že delali pisma. Nevesta ga viče, pomisli! Za hčer bi bila, za hčer, so rekli v mestu, ampak za ženo, aka. Ali ne, Janez?"

"Potovka, meni nič mar! Sama naj gleda!"

"Kako je danes nabrskan!" je preudarjala potovka in rinila voziček mimo njive.

Ko se je med rženim latjem zibala pisana potovkina ruta, je Janez postavil koso in brusil.

"Mar ne vem, zakaj si tiščala vame, opravljivka! Nič ne misli! Od mene ne izveš ničesar."

Doma so Janezove oči neprenehoma iskale Ančke. Ko so jo zagledale, se je umaknil za vogel, se skril za plot in skoz špranjo gledal za njo. Opazil je na njej stvari, kakor jih prej ni nikoli videl. Ko je gonila vodnjak in natakala vode, je mislil: "Glej, kakor mlada žrebica, ko jo prvič naprežeš v koleselj." In če je Špela prišla po vode, je razsodil: "In ta? To je konjavs pred gnojnim vozom. Ančka, da, take je ni. Še rute si nobena ne zna tako pokriti in zavezati kakor ona, moja Ančka."

Janez je tuhtal in se ženil v mislih, gospodaril v Mocarjevi kajži in bil ves vesel.

Ančka pa je bila žalostna. V skrinjo so se ji nabrali štrkeljčki, ker ni bilo prilike, da bi jih delila z Janezom. Kajkrat je nalagala drva in pela v drvarnici! Janez ni prišel pomagat. Spočetka je mislila, da ne utegne, da je ne vidi. Ali to se je vleklo skoz teden.

Ko ji je torej Mocarica ob dobri volji izpregovorila: "No, Ančka, ali te je kaj vprašal?" se je razhujdila:

"Mama, nikar se ne norčuj te iz sirote! Jaz grem, prihodnji mesec grem stran."

Mocarica je pogledala dekle z razprtimi očmi in se začudila.

"Grem, prav gotovo grem, mama. Nikomur ne bom napoti."

Ančka je tako trdo postavila težek lonc na ognjišče, da je pljusknilo iz njega. V žerjavi je začvrčalo in se pokadilo iz nje.

"Križ božji, Ančka, torej tudi ti si taka kakor druge. Da, da, ko se človek preobje — — —"

Gospodinja se je obrnila proti oknu in upirala roke ob boke. Ančki so pritekale solze,

(Dalje prihodnjič)

VESTI IZ SLOVENIJE

Dolgo jugoslovansko popoldne

Sel sem k zobozdravniku, da bi mi nekoliko poprskal po čeljusti in na svoj odurni način, z vrtanjem, zmanjšal oteklino. Sedel sem v čakalnici več kot uro, da sem prišel na stol.

"Ali boli?" sem bil vprašan.

"Zelo!"

"To bo trajalo le še kakšen teden," me je potolažil zdravnik.

"Mi danes ne morete pomagati?"

"Nemogoče. Danes vam bomo očistili zobe vinskega — hotel sem reči zobnega — kamna, prihodnjič, čez teden dni, pa pridejo na vrsto druge nadloge."

"Saj me bo ves teden bolelo..."

"Gotovo."

"Tako vendar ne gre, mene boli."

"Razumem vas. Prav žal mi je, ko pomislim, da vas bo popoldne še bolj bolelo..."

"Se bolj? Saj me že zdaj dovoli. Svetujte mi, prosim vas, kaj naj storim?"

Zobozdravnik se mi je pomirjujoče nasmehnil, se sklonil k mojemu ušesu in mi zašepetal:

"Oglasite se popoldne pri meni, vse bova uredila..."

In je iz žepa vzel svojo posetnico ter mi jo z nasmehom ponudil.

"Se priporočam," je dejal.

"Da, avtomobil še ni popravljen? Obljubljeno mi je bilo!"

"Obljubljeno že, narajeno pa še ni. Kaj morem?" se je izgovarjal.

varjal mehanik.

"Ze jutri zjutraj ga nujno potrebujem."

"To bi šlo, če..."

"Kaj — če? Nič če. Obljubljeno mi je bilo, da bo popravljen danes in jutri mora biti."

"Pa ne bo! Gotovo ne!"

"Pred trenutkom pa ste dejali, da je mogoče..."

"Dejal sem povsem nekaj drugega, dejal sem, če..."

"Kaj, če?"

"Če pripeljete avto popoldne k meni domov, bo popravljen še danes."

"Popoldne? Kaj ne delate le do dveh?"

"Do dveh sem v službi, popoldne pa doma delam. Le oglasite se."

* Stopil sem k mizarju.

"Rad bi naročil poličko za telefon," sem dejal.

"Seveda. V treh mesecih bo gotova."

"Bi ne mogla biti v tednu dni?"

"V tednu dni? Nemogoče! Mojster mi je naročil, da v krajšem času, kot so trije meseci, ne more prevzeti nobenega naročila."

"Toliko ne morem čakati."

"Razumem vas. Če hočete, vam naredim poličko popoldne."

"Meni je vseeno, ali je naredjena popoldne ali popoldne."

"Če jo naredim popoldne, je za vas še bolje."

"Zakaj?"

"Popoldne jo naredim še ceneje."

"Toliko bolje..."

"Oglasite se pojutrišnjem, tule je naslov..."

Tako je pri nas! Iz dneva v dan je huje, zdi se mi, da večina ljudi dopoldne v službi ne dela ničesar, vse delo prelože na popoldne.

Če bo šlo tako naprej, bomo lahko dopoldansko delo skoraj povsem pustili, vse bomo postavili popoldne. Tako bomo prva država na svetu, ki bo prešla povsem na popoldansko delo.

Ideja, ki jo že uresničujemo, je vsekakor zanimiva.

Egen Jurič

(Delo)

Vesti iz Slovenije

Ukinitve šole

v Framu pri Mariboru

Razvojni program mreže osnovnih šol, ki ga je izdelal šolski referat mariborske občine, predvideva ukinitve osnovne šole v Framu in zidavo nove šole v Račah.

Proti ukinitvi šole so Framčani ostro protestirali in zagrozili, da bodo vsi funkcionarji javnega življenja v Framu odstopili, če bo šola ukinjena. Pravijo, da je prostor za novo šolo v Račah neprimeren, ker je v bližini tovarna kemičnih izdelkov 'Pinus', kjer celo vse rastlinstvo propada.

Manj, toda dobro

Na vinorodnih legah kmetijske zadruge v Radgoni so ob obiranju ranine ugotovili, da je pridelek za tretjino manjši od lanskega, pač pa utegne kakovost preseči vse obete. Sortna vina laški rizling, šipon, muškata

ni silvanec bodo po kakovosti daleč presegle pridelek prejšnjih let.

Hodoš zapuščen

Odkar so pred petimi leti podrli železniško progo, po kateri so nekdanji vozilci brzovlaki proti Budimpešti, je ta obmejna postaja padla v pozabo. Obljubljene asfaltirane ceste še do danes nimajo, asfalt se neha pri Šalovcih in začne se 3 km ceste, ki ni primerna niti za volovsko vprego, kaj šele za avto. Čez cestni obmejni prehod pridejo lahko samo oni, ki imajo prepustnice, ni pa mogoče priti čez s potnim listom.

Veliko duhovnih poklicev v Ilirski Bistrici

Trnovska fara je že od nekdanj bogata duhovnih poklicev. Trenutno živi 17 duhovnikov in 26 redovnic. Od teh je v zdomstvu 6 duhovnikov in 13 redovnic. Septembra so se sestali v domači cerkvi, da bi se zahvalili za milost poklica.

Poleg 12 duhovnikov in 14 redovnic se je slovesnosti udeležilo veliko število faranov, ki so prosili, naj Bog še naprej uspešno kliče svoje delavce iz njihovih vrst.

Kočevje je slavilo 500-letnico

Mesto ob Rinži je prvo nedeljo v oktobru slavilo 500-letnico obstoja. Mesto je bilo dolga leta kulturno središče tamkaj naseljenih Nemcev, ki so se med zadnjo vojno prostovoljno preselili v Brežice in okolico.

V obdobju državljanske vojne je bilo tam več krvavih borb. Slavnostno predavanje je imel nekdanji partizanski kurat in zgodovinar dr. Metod Mikuž.

Počasi se rešuje

Se pred dobrim letom je bil kranjski "Tekstilindus" na robu propada. Posrečilo se mu je prodati nakopičene zaloge na tuji trg v vrednosti 2 milijonov dolarjev. Z odprodajo zaloga so zbrali sredstva za odplačilo dolgov, ki so znašali nad 50 milijonov dinarjev.

Težave jim povzroča odhajanje delavcev v tujino in izrabljenost strojev, ki so skoraj dotrajani.

Samo pol ceste čez Vršič asfaltirane

Cesta čez Vršič, ki so jo zgradili med prvo svetovno vojno ruski ujetniki, je pokrajinsko najlepša cesta v Sloveniji. Dne 15. avgusta je peljalo čez Vršič 2100 osebnih avtomobilov in 15 avtobusov. Zal je šele pol ceste asfaltirane. Le kdaj se bo cestni republiški sklad odločil, da bo asfaltiral še 4 km ceste na gorenjski strani in 8 km na primorski strani? To bi bila velika pridobitev za slovenski turizem.

Tekoči plin v jeklenkah

Strogi predpisi o ureditvi polnilnic s tekočim plinom zahtevajo, da bi morali v podjetju "INA-Nafta" v Lendavi polnilnico obnoviti, za kar bi potrebovali milijon dinarjev. Ker je polnjenje jeklenk s tekočim plinom probutan že sedaj nerentabilno, so sklenili, da bodo to delo opustili. S tem bo še težje dobiti tekoči plin v jeklenkah, ki ga razna gospodinjstva s pridom uporabljajo.

Les iz Afrike žagajo

"Slovenijales" je v Kopru zgradil moderno žago za rezanje tropskega lesa, ki ga z ladjami pripeljejo iz Afrike v Koper. Novi obrat je slovesno otvoril minister za vode in gozdove iz Centralnoafriške republike.

— Tobak raste na eni dvajsetini obdelane površine v ZDA.

LEPO PROSIMO:

Poravnajte zapadlo naročnine. Prihranite nam delo in nepotrebne stroške. Omogočite našemu listu dober nadaljnji razvoj. Hvala!

Moški dobijo delo

Custodian

Ideal for elderly couple, clean, 4 rooms and bath. \$75 per mo. less \$15 for light custodial duties. Four-suite apt bldg. 885-2636

— (232)

Male Help Wanted

Driver's helper wanted. Call 431-8982

(230)

Delo za moškega

Delavec dobi delo pri gradbenemu podjetju v Kirtland, Ohio. Kličite 256-8711

(230)

MALI OGLASI

V najem

Dvoje stanovanj, vsako po 4 sobe, se odda v najem blizu cerkve Marije Vnebovzete na 15257 Saranac Road. Oglejte si osebno.

(x)

V najem

6-sobno stanovanje spodaj, 3 spalnice, se odda na 1273 E. 58 St. Plinska gorkota. Kličite 731-0747

(232)

Hiša naprodaj

6-sobna Colonial hiša, E. 170 in St. Clair Ave. blizu Gould, Cerro, TRW. 3 spalnice in velika kopalnica zgoraj, ognjišče v sprejemni sobi, klet, lep lot, garaža, blizu cerkve in šole Marije Vnebovzete. \$14,900.

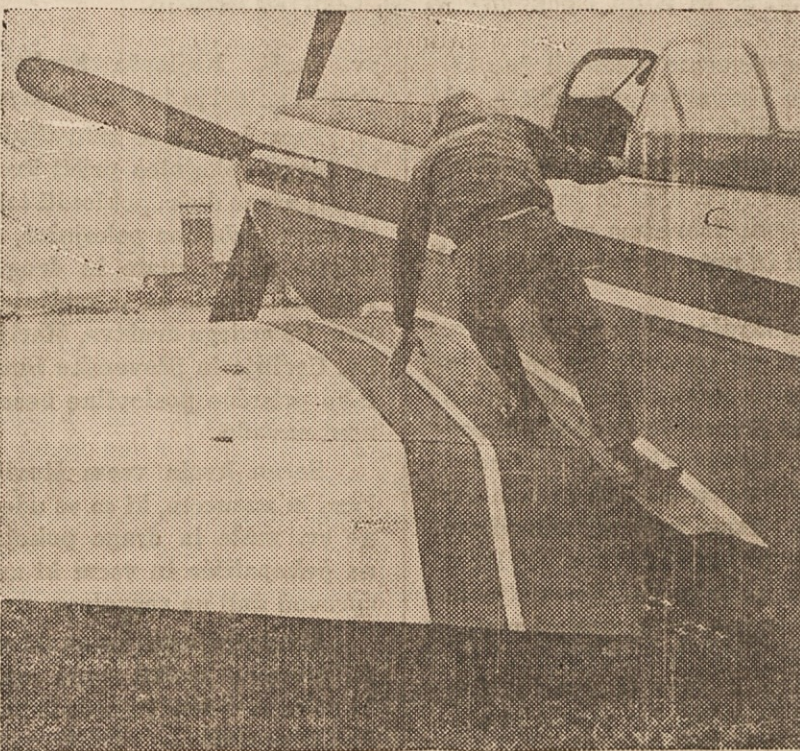
LAKELAND REALTY

531-6681

(1,3 dec)

ZOPET V LETALU P-51

George Valentine iz Ashlanda v državi Ohio je po 26 letih položil zopet roko na P-51 lovsko letalo, s kakršnim se je v drugi svetovni vojni bojeval proti Hitlerjevi Nemčiji. Na sliki levo zgoraj ga vidimo, ko leze na letalo, lastnino člana Letalske Narodne Garde, na levi spodaj pa kot mladega moža v vojni opremi pred 26 leti, pripravljene za let proti sovražniku. Na desni zgoraj je George Valentine pri pogledu na letalo P-51, spodaj sedeč v letalu. George je zdaj v vodstvu Ashland Collegea.

ALEXANDRE DUMAS,

Grof Monte Cristo

Debray se je branil kot mož, ki si ničesar ne želi bolj nego to, da bi bil premagan: v njegovi lastni duši se je namreč že večkrat porodila ta misel; ki pa je natančneje spoznal Evgenijo in njen neodvisni, ponosni značaj, se je umaknil polagoma v popolno defenzivo, rekiši si, da bi bila ta zveza nemogoča; vendar se je pustil na skrivnem šegetafi od te misli.

Čaj, igra in pogovor, ki je bil, kakor se vidi, zanimiv, ker se je govorilo o tako važnih zadevah, vse to je trajalo do ene zjutraj.

Med tem je gospa Danglarsova, ki jo je peljal Lucienov komornik v mali salon, čakala, blede in trepetajoča; sedela je med dvema cvetličnima košaricama, kateri mu je ona sama poslala to jutro in kateri je Debray — to je pač treba omeniti, postavil na njuno mesto in opremil sam s tako skrbnostjo, da mu je uboga žena lahko oprostila njegovo odsotnost.

Ob enajstih in štirideset minut je gospa Danglarsova, naveličana brezuspešnega čakanja, poiskala voz in se odpeljala domov.

Dame izvestne vrste imajo z grizetami to skupno lastnost, da po polnoči ne vstopijo v hiše z navadnim mirom. Baronica je vstopila v hišo s tako previdnostjo, s kakoršno jo je Evgenija pravkar zapustila. Počasi in s tesnim srcem je šla po stopnicah, vodečih v njene prostore, ki so bili, kakor se čitatelj pač spominja, poleg Evgenijinih.

Tako se je bala, da bi ne provzročila kakih opazk. Uboga žena, vredna spoštovanja vsaj v tem oziru, je bila trdno prepričana o nedolžnosti svoje hčerke in njeni ljubezni do domačega ognjišča.

Prišedši v svoje prostore, poslušala pri Evgenijinih vratih. Ko ne sliši nobenega šuma, poskusi vstopiti; toda vrata so bila zapahnjena.

Gospa Danglars si misli, da je Evgenija, onemogla vsled strašnega večernega dogodka, legla in zaspala.

Pokliče svojo komornico in jo vpraša.

"Gospica Evgenija," odvrne komornica, "je odšla v svojo sobo z gospico d'Armilly; nato sta pili čaj, na kar sta me odpustili, rekoč, da me več ne potrebuje."

Izza tega časa je bila komornica po opravkih in je kakor vsi drugi mislila, da ste deklici v Evgenijini sobi.

Gospa Danglarsova leže brez vsake sence sumnje; toda mirno spanje ne objame njenih oči; pred dušo so jej stali zadnji dogodki.

V isti meri, kakor se ji jasne v glavni njene misli, spoznava, da je bilo to mnogo več nego škandal, mnogo več nego sramota.

Končno se baronica spomni, da ni čutila nikakega usmiljenja za ubogo Mercedo, ki jo je, dasi nedolžno, zadela tako velika nesreča.

"Evgenija je izgubljena," si pravi, "in sploh mi vsi. Dogodek, ki se je pravkar izvršil, nam je utisnil pečat sramote, kajti v družbi, kakoršna je naša, so neke smešnosti vedno zevajoče, krvave, neozdravljive rane."

"Kakšna sreča," zamrmra, "da je dal Bog Evgeniji ta čudni značaj, pred katerim sem tolikokrat trepetala!"

In njen pogled se hvaležno dvigne proti nebu, katerega tajnostna previdnost v naprej uredi vse dogodke, ki se imajo zgoditi,

in nakloni komu celo napake v njegovo srečo.

Nato prelete njene misli velik prostor kakor ptič, ki s razprostrtimi krili preleti prepad. Ustavijo se jej pri Cavalcantiju.

Ta Andrea je bil propalica, tat, morilec: in vendar je imel šege, ki so kazale neke vrste odgojo, dasi ne popolno; ta Andrea je nastopil v svetu, kakor da ima veliko premoženje, združeno s slavnim imenom.

Kako naj bi človek videl jasno v tem labirintu? Na koga se obrniti v tem obupnem položaju?

Debray, na katerega je mislila najprej kot ženski, ki išče pomoči pri človeku, katerega ljubi, Debray ne more storiti drugega nego svetovati ji. A v tem slučaju, se more obrniti na mogočnejšo osebo.

Baronica prične misliti na gospoda Villeforta.

Ta je dal zgrabiti Cavalcantija, ta je brez usmiljenja provzročil v njeni rodbini to zmešnjavo, kakor da so mu to čisto tuji ljudje.

Toda ne; kraljev prokurator ne more biti človek brez usmiljenja; on je le uradnik, suženj svojih dolžnosti, pošten in zvest prijatelj, ki pa kruto in z gotovo roko vdarja po korupciji; ne, to ni rabelj, ampak zdravnik, zdravnik, ki hoče v očeh sveta ločiti čast Danglarsove hiše od propalosti tega mladega moža, ki so ga predstavljali svetu kot svojega zeta.

Izza trenotka, ko je pričel gos-

FILM NI DRUŽINSKA ZABAVA — John Schlesinger, ki je vodil s nemanje "Polnočnega kovboja" in nedavno "Nedelja, krvava nedelja", pravi, da film ni splošno družinska zabava, amločene skupine ljudi. pak je predviden za zabavo do-

WELL-TAILORED — The white suit reappears for business or leisure wear. Lightweight cotton canvas accents the lean lines of this slightly shaped western-style suit. With broad lapels and safari pockets, it's an E.S. Aubrey design.

pod Villefort ravnati tako kot prijatelj Danglarsove rodbine, ni bilo misliti, da bi bil bankir lahko pripravljen na kak vdarce od Andrejeve strani.

Villefortovo ravnanje se je torej končno pokazalo baronici v luči, ki je bila v soglasju z njuno zvezo.

Toda neuklonjenost kraljevega prokuratorja je morala zdaj prenehati; hotela je iti jutri k njemu in ga pogovoriti, da naj sicer ne dela proti svojim dolžnostim, da naj bode pa pred vsem milostljiv.

Baronica prikljče v spomin pretekle čase, zbere vse spomine, rotila ga bo v imenu časa, ki sicer zasluži kazni, a je bil srečen — in gospod Villefort celo zadevo morda potlači ali pa — in v ta namen mu je samo treba pogledati na stran — pusti Andreo, da ubeži ter ga obsodi kvečjemu in contumaciam.

Končno se nekoliko pomiri in zaspi.

Drugo jutro vstane baronica ob devetih in se obleče, ne da bi poklicala svojo komornico, ne da bi dala kako znamenje življenja; in ko se obleče prav tako priprosto kakor sinoči, odide po stopnicah, zapusti hišo in gre do ulice Provence, si vzame izvoščeka in se da peljati h gospodu Villefortu.

Izza enega meseca je bila ta hiša žalostna kakor bolnišnica, v kateri divja kuga; del sob je bil zaprt od znotraj in od zunaj; oknice so odpirali le za trenotek, da se je prezračilo; potem se je prikazal ob kakem oknu preplašen obraz lakajev, in se je bilo zopet tiho in mrtvo kakor v grobu; sosedje so si tiho rekali:

"Ali bomo danes zopet videli, kako prinese krsto iz hiše gospoda kraljevega prokuratorja?"

Tudi gospo Danglarsovo obide mraz, ko se ozre na to žalostno

hišo; stopivši z voza, se s tresočimi kolni približa zaprtim vratom in pozvonil.

Zazdi se, da se je celo zvonca polastila splošna žalost; tako otožno je zvenel njegov glas; šele po trikratnem zvonjenju se prikaže vratar in čisto malo odpre vrata.

Dasi vidi ženo, odlično, elegantno oblečeno vendar pusti vrata skoro popolnoma zaprta. "Toda odprite vendar!" pravi baronica.

"Najprej moram vedeti, kdo ste," odvrne vratar.

"Kdo sem?" Saj me vendar dobro poznate!"

"Nikogar več ne poznamo, milostiva."

"Vi ste vendar blazni, prijatelj!" vsklikne baronica.

"Od kod prihajate?"

"O, to je preveč!"

"Oprostite, to je povelje; vaše ime, milostiva!"

(Dalje prihodnjč)

PRIREJA V KORIST MISIJONOV

DR. JERKO GRZINČIČ

VESELA OPERETA V TREH DEJANJIH

NASTOPA 100 IGRALCEV: SLOVENSKE FANTJE, ZBOR SLOV. SOLE, BALET, STATISTI, ORKESTER

12. decembra 1971 ob 3:30 popoldne

V SLOV. NAR. DOMU NA ST. CLAIR

Naznanilo društvenim tajnikom

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$15.

Društvom, ki imajo mesečni oglas v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asementa in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$15.00 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglas v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotove tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic.

1889

1971

Naznanilo in Zahvala

Z globoko srčno žalostjo, a vdani v voljo božjo, naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je po daljši bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, dne 12. oktobra 1971 umrla naša predraga mama, stara in prastara mama in tašča

Johanna Lužar, roj. MOHAR

Rojena je bila 2. julija 1889 v vasi Retje, Loški Potok v Sloveniji. V Ameriko je prišla leta 1909.

Bila je članica Oltarnega društva pri fari sv. Vida in pomožna članica Marijine Legije; članica dr. Marije Magdalene št. 162 KSKJ, Sv. Cecilije št. 37 ADZ, Slovenske ženske Zveze št. 25 in Klub Upokojenecv, St. Clairsko okrožje.

Drago pokojnico smo pokopali dne 16. oktobra 1971 na Kalvarijo pokopališče. V pogrebnem sprevodu smo jo spremili iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida na Glass Ave. kjer se je opravila za njeno dušo koncelebrirana sv. maša in pogrebni obredi in nato na pokopališče.

Naša prva zahvala naj bo izražena č.g. Viktorju Tomcu za opravilo sv. maše in obrednih molitev v cerkvi; prav tako hvala č.g. Raymond Hobart in Anthony Srsen za somaševanje in še posebej č.g. Raymond Hobart za tako lepe poslovične besede pri pogrebnih maši. Prav lepo se zahvalimo tudi pevcem in organistu Ivanu Riglerju in Mr. Kosniku za tako ganljivo petje in spremljavo na orglah, pri pogrebnih maši.

Zahvaljujemo se prav iz srca č.g. Anthony Srsen ki je pokojnico v bolnici obiskoval in ji nudil duhovno tolažbo in tudi za obrednih molitev na pokopališču. Iskreno se zahvaljujemo č.g. Viktorju Tomcu za glasno skupno molitev s članicami St. Mary's PTU in tudi članom Knights of Columbus št. 3164 Euclid, Ohio. Prav tako se zahvaljujemo č.g. Prazniku Česniku, Bazniku, Rebolu za obiske v pogrebnem zavodu, in č.g. Pevcu za udeležbo pri

sv. maši. Najlepša hvala tudi Father Falezu kateri jo je obiskoval med boleznijo.

Prav iz srca se zahvaljujemo vsem ki so drago pokojnico prišli kropiti, moliti za pokoj njene duše, poklonili tako lepe vence ob krsti ljubljene pokojnice, darovali tako bogato za sv. maše in druge dobrodelne namene. Toplo se zahvaljujemo zastopnikom Oltarnega društva, Marije Magdalene, Sv. Cecilije in Slovenske ženske zveze, za tako prisrčne poslovične besede v pogrebnem zavodu.

Srčna hvala vsem številnim prijateljem in znancem, ki so se udeležili pogrebne sv. maše in drago pokojnico spremili na pokopališče in vsem ki so za pogrebni sprevod dali na razpolago svoja vozila.

Hvaležni smo vsem, ki so nam ustno ali pismeno izrekli svoje sožalje in vsem, ki so nam v dnevih naše žalosti bili kakorkoli v pomoč.

Hvala osebju pogrebnega zavoda Zeno Zakrajšek, ki je tako skrbno vse pripravilo za lep pogreb in vodilo pogrebni sprevod.

Razposlali smo zahvalne kartice vsem, ki smo imeli za njih naslove. Ako kdo take kartice ni prejel, naj nam to blagohotno oprost in naj s to našo javno zahvalo sprejme našo globoko hvaležnost.

Naša prisrčno ljubljena mama, stara in prastara mama in tašča, počivaj v miru v blagoslovljeni ameriški zemlji in naj ti bo lahka njena gruda.

Srčno bi želeli da bi še mnogo let bivala med nami, ki smo te tako prisrčno radi imeli, pa se uklanjamo Gospodarju življenje ki te je poklical k sebi da te bogato poplača za tvoje lepo bogoljubno življenje. Preostali te bomo vedno v najlepšem in hvaležnim spominu, pričakujoč, da se zopet enkrat sni demo v blaženosti.

Za lujoči:

ANTON, FRANK, sinovi

JENNIE, JOSEPHINE, poroč. BRODNIK, ANNE, por. DOLES,

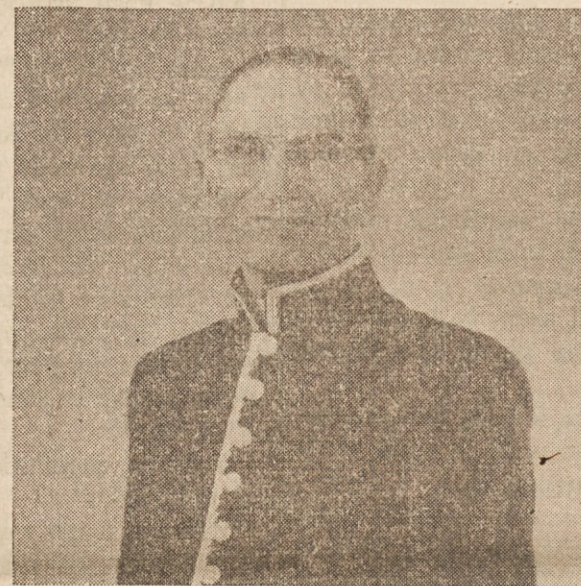
VERONICA, por. GERJEVIC, MARY, por. ECKART, hčere.

Dvajset vnukov in vnukinj.

Enajst pravnukov in pravnukinj

Ostalo sorodstvo.

Cleveland, Ohio 1. decembra 1971.

V BLAG SPOMIN
OB 14. OBLETNICI ODKAR JE UMRL NAS
LJUBLJENI OČE IN STARI OČE

Anton Grdina

ki je zaspal v Gospodu 1. decembra 1957.

Leto za letom se v večnost izliva, težke ločitve spomin se budi; ljubezen do Tebe pa vedno je živa, v vsem našem življenju kot lučka gori.

Zalujoči ostali:

SINOVI in HČERE

SNAHE, ZET, VNUKI

Cleveland, Ohio, 1. decembra 1971.

JOHN B. CONNALLY ima napet in zaskrbljen obraz, ko razlaga gospodarske načrte predsednika Nixona. Doba zamrznitve je prešla v trajnejše, boljše organizirano drugo razdobje, ki utegne trajati leto ali dve, kolikor bo pač uspešno.